

renceloven. Hvis de er for dominante, så går den jo ikke, men det fungerer måske ikke. Jeg synes bare, det var lidt morsomt at bruge det samme ord lige i den sammenhæng.

Men det er dog også morsomt, hvis seks erhvervsfolk kan få en dominerende stilling over for 11 embedsmænd – så vidt jeg husker, er det sådan, fordelingen er i Konkurrencerådet – for så er der noget, der tyder på, at enten er erhvervsfolkene utrolig dygtige, eller også er de andre noget andet. Den kan jeg faktisk ikke acceptere, og jeg kan slet ikke forstå, at man ikke kan leve med den sammensætning, som det har nu. Det mangler vi nogle svar på.

Så kunne det være godt for eksemplets skyld at høre, om denne Montana-dom, som jo er verdensberømt i Danmark. Hvilken bøde den egentlig ville have udløst ifølge det lovforslag her, må vi jo kunne få klarlagt. Det bødesystem skal i hvert fald tilrettelægges efter danske normer og ikke efter EU-normer.

Der er nogen forskel på at have dominans på et lille marked og så på et stort marked. Det skal vi også have kigget på, og det har selvfølgelig også meget med fusionskontrollen at gøre.

Som sagt: Som lovforslaget ligger her, kan vi ikke acceptere det, men ligesom CD har vi arbejdstøjet på.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Kirsten Jacobsen som ordfører.

Kirsten Jacobsen (FRI):

Mens man sidder og hører på debatten, kan man jo genkende nogle af de ideologiske forskelle, der var for 3 år siden, da man vedtog konkurrenceloven, og så kan man konstatere, at regeringen i dag gør fælles front med dem, som havde nøjagtig de samme indvendinger som dem, ministeren nu har indarbejdet i sit forslag. Det kan man jo bare konstatere. Jeg mener, kan man tælle til 90 her i salen, ja, så kan man jo bruge det, hvis man er regering.

I Frihed 2000 har vi altså svært ved at se behovet for at skulle komme med et nyt forslag lige præcis nu, og vi ser ikke nogen dokumentation for nødvendigheden. Hvis man endelig skulle se, hvor det var nødvendigt, så kunne man vel, som hr. Hovmand sagde, altså se på de offentlige virksomheder, men med det flertal, ministeren har sikret sig, så er det jo i hvert fald ikke den vej, man kunne tro at det vil gå.

Så må jeg sige, at der er ét punkt i ministerens forslag, hvor jeg ikke ville have noget imod

at man slog til og det var bøder første gang – jeg har det præcis som Kristeligt Folkepartis ordfører – men det ville kræve, at man havde en afgrænsning, som virksomhederne kunne forstå, at man havde nogle regler, som var klare, således at virksomhederne vidste det, når de lavede noget, der bevidst var forkert. Hvis de vidste det, så måtte hammeren godt falde første gang.

Med hensyn til Konkurrencerådets sammensætning skal jeg bare gentage det, flere andre ordførere har sagt: at vi finder det aldeles uacceptabelt, hvis det er sådan, at erhvervslivet skal ud af Konkurrencerådet.

Efter de ord er der kun at sige, at hvis lovforslaget ser sådan ud ved tredjebehandlingen, som det gør i dag, så kan vi ikke støtte det.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

For mig har det indledende spørgsmål til diskussionen af konkurrenceloven været, om konkurrencen i Danmark er af en sådan styrke, at vi kan tillade os at have en lovgivning, der på en lang række områder er svagere end i alle andre lande i EU og i selve EU.

Jeg har ikke kunnet finde svaret, der kunne overbevise mig om, at det var rimeligt, at vi havde en svagere lovgivning. Vi har ikke en konkurrence, der er stærkere end i andre lande, vi har tilsyneladende på nogle områder en konkurrence, der er svagere end i andre lande, og så har vi en udvikling, hvor vi også ser i Danmark, at der er virksomheder, der bliver store, virksomheder, der bliver stærke. Det er gunstigt, men det kunne inspirere en til at se på, hvordan man netop får det gunstige ud af en sådan erhvervsudvikling, og hvordan man undgår de negative sider. I den sammenhæng kan man jo hente inspiration andre steder, og som antydnet er der jo altså en righoldig samling lande at hente inspiration hos.

Når virksomheder fusionerer i andre lande, har vi, hvis de er meget store, EU-regler, men så skal vi virkelig meget, meget, meget højt op; vi skal op i en størrelsesorden af 35-36 mia. kr., før det bliver en virksomhedsstørrelse, man ser på i EU-sammenhæng.

Men en virksomhed kan jo have meget stor betydning for det marked, den trives i, hvis den ikke alene bliver stor og stærk på markedet, men også så stor og stærk, at der vil være en overhængende fare for, at konkurrencen ikke vil kunne fungere, og det vil sige, at den vil kunne udøve sin virksomhed på en sådan må-